

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.026 van 27 maart 2013
in de zaak A. 203.706/XII-6846**

In zake: Sonia BOEVE
woonplaats kiezend te 8432 Leffinge
Vaartdijk Zuid 38
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ingrid Martens
kantoor houdend te 9000 Gent
Gustaaf Callierlaan 291

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS,
vertegenwoordigd door scholengroep 27
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 februari 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 8 november 2011 van de algemeen directeur van de scholengroep 27 van het Gemeenschapsonderwijs, om geen gunstig gevolg te geven aan de aanvraag van Sonia Boeve voor uitbreiding van haar vaste benoeming in de twee uren Dactylografie van de betrekking nr. 2000068, in de twee uren Kantoortechnieken van de betrekking nr. 2000073 en in de vier uren Verkoop van betrekking nr. 2000074 aan het Da Vinci Atheneum.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben aanvullende memories ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 januari 2013, waarna de zitting is uitgesteld naar 12 maart 2013.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Ingrid Martens en Kaat Leus, *loco* advocaat Ingrid Martens, die verschijnen voor de verzoekende partij en advocaten Marc Stommels en Charley Vallet, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is sinds 1 januari 2007 voor elf uur vast benoemd als lerares SO, met als affectatie het KTA Da Vinci Atheneum Koekelare, dat behoort tot de scholengroep 27 van het Gemeenschapsonderwijs.

3.2. Op 14 oktober 2011 dient verzoekster een kandidatuur in voor vaste benoeming in een zestal betrekkingen, waaronder de betrekkingen nr. 2000068, nr. 2000073 en nr. 2000074 met volgende samenstelling:

Betrekkingnummer:	2000068
Instelling:	Da Vinci Atheneum Koekelare
Ambt:	Leraar SO (Informatica-Dactylografie-Toegepaste informatica)
Opdrachtonderdelen:	(AV) Informatica ASO (2u) (AV) Informatica TSO (2u) (TV) Toegepaste informatica (2u) (AV) Dactylografie TSO (2u)
Totaal volume:	8u.
Betrekkingnummer:	2000073
Instelling:	Da Vince Atheneum Koekelare
Ambt:	Leraar SO
Opdrachtonderdelen:	(AV) Economie TSO (1u) (TV) Kantoortechnieken TSO (2u)
Totaal volume:	3u.
Betrekkingnummer:	2000074
Instelling:	Da Vince Atheneum Koekelare
Ambt: Leraar SO	
Opdrachtonderdelen:	(AV) Economie TSO (7u) (TV) Verkoop (4u)
Totaal volume:	11u.”

3.3. Bij brief van 8 november 2011 deelt de algemeen directeur van de scholengroep aan verzoekster zijn beslissing mee:

“Ik deel u mee dat aan uw aanvraag voor de volgende betrekking, rekening houdend met het soort aanvraag, geen gunstig gevolg kan worden gegeven omwille van de bijvermelde reden. [...]

Betrekkingnummer: 2000068

[...]

Reden:

Niet TADD-gerechtigd voor alle opdrachtonderdelen van de betrekking

Voor het vak Informatica en het vak Toegepaste informatica beschikt u over een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs.

Betrekkingnummer: 2000073

[...]

Reden:

niet TADD gerechtigd voor alle opdrachtonderdelen van de betrekking

Voor het vak Economie beschikt u over een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs.

Betrekkingnummer: 2000074

[...]

Reden:

niet TADD gerechtigd voor alle opdrachtonderdelen van de betrekking

Voor het vak Economie beschikt u over een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs.”

3.4. Verzoekster reageert door met een brief van 9 november 2011 aan de directeur van het atheneum – niet dus de algemeen directeur van de schoolengroep – te vragen “om mij toch op te nemen in de selectie voor de benoemingen om mij een gunstig gevolg te kunnen geven”.

Met een e-mail van 10 november 2011 antwoordt de directeur, door aan verzoekster een mailbericht door te sturen van een medewerker waarin deze verdedigt “dat er voor de personeelsbeweging moet voldaan worden aan de totaliteit van de aangeboden betrekking”. In een e-mail van 9 november 2011 liet ook de algemeen directeur aan de directeur reeds weten dat een gegadigde “moet voldoen aan de voorwaarden van de betrekking, niet aan een onderdeel van een betrekking”.

3.5. Op 18 oktober 2012 deelt verwerende partij op vraag van de staatsraad-verslaggever mee dat de betrekkingen die vacant verklaard werden en die niet ingenomen werden door vaste benoeming van verzoekster ook niet aan een ander personeelslid werden toegekend, dat ze tijdens het schooljaar 2011-2012 vacant bleven en dat ze met ingang van 1 september 2012 wegens herstructurering van de school “niet meer aanwezig” zijn.

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep

4. Bij de ingereedheidbrenging van de zaak voor de zitting van 8 januari 2013 heeft de staatsraad-verslaggever vastgesteld dat de Raad van State gebracht kon worden tot een ambtshalve onderzoek naar de bevoegdheid van de algemeen directeur, steller van de bestreden akte. De partijen werden in de gelegenheid gesteld om hun zienswijze hierover in aanvullende memories mee te de-

len, reden ook waarom de zaak in zijn geheel werd hernomen op de zitting van 12 maart 2013.

5. Verwerende partij heeft ter gelegenheid hiervan haar administratief dossier aangevuld. Uit die bijkomende stukken moet blijken, volgens verwerende partij en blijkt, volgens de Raad van State, dat de raad van bestuur van de scholengroep 27 op 30 november 2011 een reeks beslissingen heeft genomen waarbij, eensdeels, verzoekster gedeeltelijk is benoemd in andere, ook door haar gesolliciteerde betrekkingen en, anderdeels, dat de raad van bestuur na eigen onderzoek heeft beslist om niet terug te komen op de geweigerde benoemingen. Uit de onderlinge samenhang van die beslissingen blijkt, minstens impliciet maar zeker, dat ook de raad van bestuur het door verzoekster gevraagde heeft geweigerd.

6. Aldus stelt de Raad van State met verwerende partij vast dat de formeel bestreden weigering door de algemeen directeur om verzoekster in de thans voorliggende betrekkingen te benoemen is vervangen door een nooit eerder aan verzoekster meegedeelde weigering van hetzelfde door de raad van bestuur. Terecht vraagt verzoekster, en aanvaardt verwerende partij, dat het beroep geacht moet worden (nog enkel) die laatstgenoemde eindbeslissing tot voorwerp te hebben.

V. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

7. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 36*bis*, § 1, van het decreet van 27 maart 1991 ‘betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs’ (hierna: het rechtspositiedecreet) en van de materiële-motiveringsplicht. Verzoekster voldoet immers aan de in dat artikel gestelde voorwaarden en is dan ook, wat de twee uren Dactylografie van de betrekking nr. 2000068, de twee uren Kantoortechnieken van de betrekking nr. 2000073 en de vier uren Verkoop van betrekking nr. 2000074 betreft, voorrangsgerechtigd voor uitbreiding van haar vaste benoeming. De weigeringsgrond waarop verwerende partij steunt, kan niet worden af-

geleid uit de definitie van ‘betrekking’ noch uit een andere bepaling van het rechtspositiedecreet. Anders oordelen zou de rechten op uitbreiding van benoeming van de personeelsleden aanzienlijk (en ten onrechte) beknootten. De Raad van State heeft in eerdere arresten duidelijk aangegeven dat de mogelijkheid tot uitbreiding van de vaste benoeming enkel beperkt mag worden door een evaluatie met eindconclusie ‘onvoldoende’. Indien het combineren van verschillende opdrachtonderdelen in één welbepaalde betrekking tot gevolg zou kunnen hebben dat een deeltijds vastbenoemd personeelslid niet bijkomend benoemd zou moeten worden, dan vormt dit een onrechtmatige uitholling van het rechtspositiedecreet.

8. In de memorie van antwoord vertolkt verwerende partij het standpunt, “dat indien verzoekster kandideert voor een bepaalde betrekking en hierop voorrangsrechten wenst te doen gelden, maar voor bepaalde prestatie-eenheden (vakken of specialiteiten) van de betrekking niet in de voorwaarden verkeert om vast benoemd te worden, zij geen voorrangsrechten kan laten gelden op de betrekking en ook niet op door haarzelf gekozen prestatie-eenheden van die betrekking”.

Na opgemerkt te hebben dat verzoekster de begrippen ‘betrekking’ en ‘opdracht’ door elkaar haalt, argumenteert verwerende partij dat artikel 36*bis* van het rechtspositiedecreet voorziet in een voorrangsrecht “voor vacant verklaarde betrekkingen”, niet voor prestatie-eenheden of gedeelten van betrekkingen. Dit artikel doet geen afbreuk aan de beslissingsbevoegdheid die de raad van bestuur heeft om de betrekkingen vast te leggen en vacant te verklaren. De raad van bestuur schat immers de noden van de scholengroep in en laat de betrekkingen aansluiten aan deze noden.

Wat een betrekking is, wordt bijgevolg door de raad van bestuur bepaald. Dit gebeurt door het vermelden van het aantal prestatie-eenheden per week, het onderwijsniveau, de opleiding, de module, het vak en de specialiteit ervan of de met het vak of specialiteit gelijkgestelde activiteit, de graad en voor het voltijds secundair onderwijs eventueel het HB05, de onderwijsvorm of de opleidingsvorm. De betrekking krijgt dan ook pas vorm nadat dit alles bepaald is en krijgt vorm als geheel van prestatie-eenheden.

Volgens verwerende partij geeft verzoekster voorts geen enkele decretale bepaling aan waaruit zou kunnen blijken dat een betrekking opgesplitst mag worden, nog minder een decretale bepaling waaruit zou blijken dat een betrekking opgesplitst móet worden omdat een kandidaat niet voldoet aan de benoemingsvoorwaarden voor het geheel van de betrekking.

9. In haar laatste memorie blijft verwerende partij erbij dat artikel 36*bis* van het rechtspositiedecreet enkel de aanspraak op betrekkingen regelt en niet op onderdelen ervan en dat het de raad van bestuur is die inschat hoe een betrekking wordt samengesteld, of deze voltijds of deeltijds is en dit rekening houdend met de noden van de dienst. Deze bevoegdheid om de betrekkingen vast te leggen, die terug te vinden is in artikel 3, 10°, van het rechtspositiedecreet, wordt genegeerd wanneer de betrekking vervolgens ontbonden kan worden door een personeelslid dat een uitbreiding van vaste benoeming vraagt.

Beoordeling

10. Voor een goed begrip is het nuttig eerst de in artikel 3 van het rechtspositiedecreet gegeven definities van ‘ambt’, ‘betrekking’ en ‘opdracht’ in herinnering te brengen (de Raad van State cursiveert):

“9° een ambt: een functie die in de onderwijssector wordt uitgeoefend en door de Gemeenschap wordt gefinancierd. De Vlaamse regering stelt de verschillende ambten vast en maakt een indeling in wervings-, selectie- en bevorderingsambten. [...]

10° een betrekking: de concrete werkgelegenheid in een bepaald ambt in een instelling, uitgedrukt in een *door de inrichtende macht bepaald aantal prestatie-eenheden* per week. Als het gaat om een onderwijsopdracht *vermeldt* de inrichtende macht eveneens het onderwijsniveau, de opleiding, de module, *het vak en de specialiteit* ervan of de met het vak of specialiteit gelijkgestelde activiteit, de graad en voor het voor het voltijds secundair onderwijs eventueel het HBO5, de onderwijsvorm of de opleidingsvorm. [...]

12° opdracht van een personeelslid: aantal prestatie-eenheden per week door een personeelslid verricht in een bepaald ambt in een instelling en, indien het een onderwijsopdracht betreft, in een bepaald onderwijsniveau, in een bepaalde opleiding of in een bepaalde module of in *een bepaald vak en de specialiteit* ervan of een ermede gelijkgestelde activiteit, en in voorkomend geval, de graad en voor het voltijds secundair onderwijs eventueel het HBO5, en de onderwijsvorm of de opleidingsvorm.

De prestatie-eenheid is de basiseenheid die voor een bepaald ambt door de Vlaamse regering wordt vastgesteld.”

11. Artikel 36*bis* van het rechtspositiedecreet luidt (de Raad van State cursiveert):

“De vastbenoemde personeelsleden die een betrekking met onvolledige prestaties in hoofdamt uitoefenen, hebben, met het oog op de uitbreiding van hun vaste benoeming voorrang op alle tijdelijke personeelsleden voor vacant verklaarde *betrekkingen*, op voorwaarde dat zij:

1° ofwel in het bezit zijn van *het* vereiste bekwaamheidsbewijs voor de aangeboden *prestaties* en zij daarenboven in de scholengroep vast benoemd werden voor *hetzelfde ambt*;

2° ofwel in het bezit zijn van *een* voldoende geacht bekwaamheidsbewijs en zij daarenboven in de scholengroep vast benoemd werden in hetzelfde ambt, en voor de leraren in dezelfde *vakken of specialiteiten* als de aangeboden *prestaties*.”

12. De finaliteit van de voorrangsregeling is er in wezen op gericht dat deeltijds vastbenoemde personeelsleden, mits zij het bewijs van hun beroepsvaardigheid kunnen leveren en voldoen aan de overige in het rechtspositiedecreet gestelde voorwaarden, in één of meer personeelsbewegingen van een deeltijdse naar een voltijdse vaste benoeming kunnen doorgroeien door inname van vacant verklaarde betrekkingen.

In meerdere arresten – laatst nog in het arrest nr. 220.808 van 2 oktober 2012 inzake Debonnet – heeft de Raad van State gewezen dat de context van het geheel der regels die de vaste benoeming ordenen afkleurt op de beoordelingsvrijheid van de tot benoemen bevoegde organen van het Gemeenschapsonderwijs. Ofschoon een voorrangsregeling niet aan te merken is als een absoluut recht van het personeelslid op benoeming en ze voor het bestuur geen gebonden bevoegdheid creëert om de kandidaat die aan de voorwaarden voldoet, te benoemen, blijkt niettemin uit opeenvolgende decreetswijzigingen hoezeer de discretionaire bevoegdheid van de overheid meer en meer moet wijken voor de aanspraken van het personeelslid op een (voltijdse) vaste benoeming. Immers, redenen om de kandidaat die zich op de voorrangsregeling beroept, niet te benoemen, moeten steeds strikter in een rechtstreeks verband kunnen worden gebracht met de bewezen beroepsonbekwaamheid.

Ook het Grondwettelijk Hof, in zijn arrest nr. 106/2010 van 30 september 2010, overweegt dat zulke beperking van de vrije personeelskeuze die voortvloeit uit een maatregel die uitgaat van de decreetgever en die, genomen in het ruimere verband van vereenvoudiging en transparantie van de regelgeving inzake onderwijs, specifiek bedoeld is om de positie van de deeltijds vastbenoemden te verstevigen ten aanzien van de nieuw ingevoerde tijdelijk aangestelden, niet strijdig is met artikel 24 van de Grondwet.

Ook voor de thans voorliggende zaak is de Raad van State van oordeel dat artikel 36*bis* moet worden gelezen in die zin dat dit voorrangrecht de meest nuttige uitwerking kan krijgen.

13. Voormeld uitgangspunt leidt, gelet op artikel 36*bis* in samenhang met artikel 3, 10°, van het rechtspositiedecreet, tot de vaststelling dat een schoolbestuur als vacant verklaarde betrekking in het ambt van leraar in principe slechts een cluster van prestaties mag aanbieden dat maximaal de rechten eerbiedigt van haar personeelsleden op vaste benoeming, *c.q.*, uitbreiding van vaste benoeming. Anders oordelen zou er immers op neerkomen dat een schoolbestuur de door de decreetgever opgelegde voorrangsregels eigener gezag zou uithollen en ze elk nuttig effect zou kunnen ontnemen.

Als, met andere woorden, artikel 36*bis* als voorwaarde onder 1° voorschrijft dat het personeelslid “voor de aangeboden prestaties” in de vacant verklaarde betrekking in het bezit moet zijn van “het vereiste bekwaamheidsbewijs”, en artikel 3, 10°, een betrekking definieert aan de hand van, onder meer, “het vak en de specialiteit” in het enkelvoud, dan moeten die bepalingen zo worden uitgelegd dat de vrijheid van het schoolbestuur bij de omschrijving van een vacante betrekking niet zo ver strekt dat het onbegrensd vakken mag bundelen tot een onlosmakelijk geheel.

Uit de geschetste regelgeving volgt voorts dat vacante betrekkingen moeten worden beoordeeld en toegewezen in verhouding tot het “bepaald ambt in een instelling” en indien dit “bepaald ambt” een onderwijsopdracht betreft, in functie van het vak of de specialiteit van dat (ene) ambt van – *in casu* – leraar. Daarom vermeldt voormeld artikel 3, 10°, ook dat “als het gaat om een

onderwijsopdracht” het schoolbestuur “het vak en de specialiteit” van de (vacante) betrekking moet vermelden. Verwerende partij geeft zelf toe dat de betrekking pas vorm krijgt nadat onder meer “het vak en de specialiteit ervan” “vermeld” is. Uit die bepaling volgt dat een betrekking wordt gedefinieerd als de concrete tewerkstelling in een bepaalde instelling, in een bepaald ambt, voor een bepaald volume (in een door het bestuur bepaald aantal prestatie-eenheden) en, wanneer het om een opdracht van leraar gaat, wordt de betrekking verder gedefinieerd door “een bepaald vak/specialiteit”.

Hiermee spoort het bepaalde in artikel 40*bis* van het rechtspositiedecreet, dat de “draagwijdte van de vaste benoeming binnen dezelfde categorie en binnen eenzelfde soort ambt” geldt:

“1° voor het ambt en het volume van de betrekking waarvoor het personeelslid vast benoemd is, en voor de leraren voor alle opleidingen, modules, vakken en specialiteiten van dat ambt waarvoor betrokkene het vereiste of het hiermee gelijkwaardig geacht bekwaamheidsbewijs bezit; 2° voor het ambt en het volume van de betrekking waarvoor het personeelslid vast benoemd is, en voor de leraren, de opleiding of de module, het vak of de specialiteit waarin betrokkene zijn opdracht uitoefent op het ogenblik van de vaste benoeming, indien het personeelslid vast benoemd is met een voldoende geacht of het hiermee gelijkwaardig geacht bekwaamheidsbewijs.”

Hiermee spoort ook de vaststelling dat tevens in het kader van de reglementering inzake terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, reffectatie en wedertewerkstelling – dat is, voor het ambt van leraar secundair onderwijs inzonderheid artikel 5, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 ‘betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage’ – ‘hetzelfde ambt’ wordt gedefinieerd als een opdracht in hetzelfde vak of dezelfde specialiteit waarvan die leraar titularis is en een vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs heeft, of als een opdracht in een vak of een specialiteit waarvoor hij het vereiste bekwaamheidsbewijs bezit. Voor het ambt van leraar wordt aldus ‘hetzelfde ambt’ beperkt tot een leeropdracht in hetzelfde vak of dezelfde specialiteit waarvoor hij reeds (deeltijds) vast benoemd is en een voldoende geacht diploma

heeft of een leeropdracht in hetzelfde vak of specialiteit waarvoor hij een vereist diploma heeft.

In de Vlaamse onderwijsregelgeving wordt aldus steeds gespecificeerd dat indien het ambt betrekking heeft op dat van leraar, de geldende rechten of verplichtingen gelden voor “het vak of de specialiteit” waarin de betrokken leerkracht reeds is aangesteld of waarvoor hij over het vereiste diploma beschikt.

14. In de voorliggende zaak heeft verwerende partij ervoor gekozen als betrekking (2000068, 2000073, resp. 2000074) vakken en specialiteiten ervan samen aan te bieden die ook elk afzonderlijk ingevuld kunnen worden op grond van verschillende vereiste bekwaamheidsbewijzen.

Door vervolgens te vereisen dat een personeelslid dat zich op de toepassing van artikel 36*bis* van het rechtspositiedecreet beroept om een uitbreiding van haar vaste benoeming te verkrijgen, voorrangsgerechtigd moet zijn voor alle aangeboden prestaties van de door haar vastgelegde en vacant verklaarde betrekking, voegt verwerende partij op onwettige wijze aan de bedoelde decretale bepaling een voorwaarde toe, waaraan moet worden voldaan om voor die voorangsregeling in aanmerking te komen.

Minstens verplichtte dit verwerende partij in de concrete omstandigheden van de huidige zaak, wanneer achteraf blijkt dat zich kandidaten hebben gemeld met een voorangsrecht voor een deel van de aangeboden prestaties, recht te doen aan de aanspraken van die deeltijds vastbenoemde personeelsleden die voor ten minste een gedeelte van de gebundelde betrekking voorangsrechten kunnen doen gelden.

Overigens merkt de Raad van State op, dat hierdoor de vrije personeelskeuze van het schoolbestuur bij de uiteindelijke toewijzing van de betrekkingen niet disproportioneel wordt beperkt. Het bestuur blijft geheel autonoom om volgens de noodwendigheden al dan niet prestatie-eenheden vacant te verklaren. Doordat een eventuele opsplitsing in meerdere betrekkingen daarenboven de kans verhoogt dat meer personeelsleden als voorrangsgerechtigde in aanmerking komen en zich in concurrentie kandidaat stellen, wordt de keuzevrijheid

van het schoolbestuur binnen die categorie zelfs ruimer. Anders dan verwerende partij het vreest, kunnen pedagogische overwegingen het bestuur er vervolgens wel degelijk toe brengen die betrekkingen opnieuw – maar dan achteraf en in functie van de kandidaatstellingen – te clusteren.

15. Ten overvloede stelt de Raad van State vast dat de verwarring waarvoor de teksten konden zorgen, thans door de decreetgever uitdrukkelijk is uitgeklaard.

Bij decreet van 21 december 2012 ‘betreffende het onderwijs XXII’ zijn in artikel 36*bis* van het rechtspositiedecreet de volgende wijzigingen aangebracht:

- in paragraaf 1 worden de woorden “voorrang op alle tijdelijke personeelsleden voor vacant verklaarde betrekkingen” vervangen door de woorden “voorrang op alle tijdelijke personeelsleden voor het geheel of een deel van een vacant verklaarde betrekking”;
- in paragraaf 1, punt 2° worden de woorden “vakken of specialiteiten” vervangen door de woorden “opleidingen, modules, vakken of specialiteiten”.

De decreetgever heeft omtrent die wijzigingen toegelicht (*Parl. St.* VI.Parl. 2012-2013, nr. 1796/1, 57) dat hij wou “verduidelijken dat een vacant verklaarde betrekking ook kan worden opgedeeld en aldus aan meerdere personeelsleden kan worden toegewezen” want, “een strikte lezing van deze definitie kan ertoe leiden dat een schoolbestuur ervan uit gaat dat een vacant verklaarde betrekking altijd in zijn geheel aan een personeelslid moet worden toegewezen”, maar:

“Dat is echter nooit de bedoeling geweest.”

16. Conclusie van al hetgeen voorafgaat is, dat verwerende partij haar beoordelingsvrijheid te ruim en buiten de grenzen van artikel 36*bis* van het rechtspositiedecreet heeft ingevuld.

Het middel is in de besproken mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 30 november 2011 van de raad van bestuur van de scholengroep 27 van het Gemeenschapsonderwijs om geen gunstig gevolg te geven aan de aanvraag van Sonia Boeve voor uitbreiding van haar vaste benoeming in de twee uren Dactylografie van de betrekking nr. 2000068, in de twee uren Kantoortechnieken van de betrekking nr. 2000073 en in de vier uren Verkoop van betrekking nr. 2000074 aan het Da Vinci Atheneum.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 maart 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust